

olyó intézkedés és hozzájuk fut be minden jelentés a munka frontjáról. A szaktanács titkára már egy fontos politikai személy is, mert ő az egyetemes munkásérdekek képviselője a városban, vagy a községben.

Szakszervezeti életünk felvirágozása, társadalmi életünk továbbfejlesztése, munkásöntudatunk emelése, újjáépítésünk tempója — egyszóval jövőnk és boldogulásunk kérdése nagyban függ attól, hogyan fogjuk megoldani a szakszervezeti titkárok kérdését. Ezért nem szenvedhet halasztást a kérdés megoldása. Gondolni kell arra, hogy Vajdaságban az ipari és földmunkásság nagy százaléka magyaraikú és a papirtölgény folytán még mindig kisszámú magyar sajtótermék nem tudja kellőképen felvilágosítani a magyar munkásaktivistákat arról, milyen feladatok állanak előttünk. Ezért minden szakszervezeti ember kötelessége, hogy a vajdasági magyar sajtóban (Híd, 7 nap, Magyar Szó, Ifjúság Szava stb) kisebb-nagyobb cikkeket írjon a szakszervezeti életből, hogy a szakszervezetek fontosságának, jelentőségének kérdése világosan álljon a vajdasági magyar dolgozók előtt. A szakszervezeti titkárok ebben is jó példával járhatnak elő. Havi jelentéseik egy-egy másolatát, tapasztalataik minden tanulságát közölik a sajtóban is, hogy belőlük mindenki meríthessen, akinek arra szüksége van.

A nyári melegek elmulásával, az ősz és a tél beálltával erősödni fog a dolgozók érdeklődése a szakszervezeti élet iránt. Rajtunk áll, hogy ezt az érdeklődést kellőképp felöngjük és a tagok ezreit szakszervezeteinkben aktivizáljuk. Ez nem olyan nagy feladat, amit meg nem tudnánk oldani. Az öntudatos munkásság nagyobb feladatokat megoldását sem mulasztotta el.

GÁL LÁSZLÓ:

A B C

Szeresd a betűt! Nézd, mily puha az »a«:
anyát jelent, édes, munkás anyát...
Ird le, s örülj, hogy benn a betűben
veled örül, s a kezéd vezet
édesanyád.

Nézd, hogy lendül, hogy feszül az »m«:
mindent jelent, mert munkást jelent...
Az ember csak él, kérődzik, bámul, —
de a munkás harcol, csodákat épít
és teremt!

Figyeld a »j«-t: alatról kezd,
s ahogy a gyermek, a frissen nővő:
a jelent jelenti, harcos jelenünket
s mert jó a »i« — ő hát a jntalom,
és a jövő!

S a »b«-t se felejtse: ez volt a bot;
s a »d«-t se, ez volt a deres.
De ha az »n«-t is írni megtanultad,
akkor már nőttél, néztél, láttál,
s akkor — neved!

Szeresd a betűt! Nézd, mily dacos a »d«,
 s a »t«, aki te vagy, s a bámész, kicsi »ó«...
 A harminckét betűben minden benne van,
 ami erő és szép és ami jó, —
 a munkásmillió!

HANTOS MÁRIA:

EGY ÍRÁSTUDATLANHOZ

Talán, Te többet dolgoztál, mint én
 És időd nem maradt másra,
 Nagy volt a szükség — munka járma —
 Nem tellett írás-olvasásra.

Nagyanyád, apád járt munkába
 S, Te óvtad a testvérsereget,
 És irigyelted a táskával hátán
 Iskolába futó gyermeket.

Pedig ó, de szeretted volna
 Elolvasni egy-egy levelet,
 Vagy egy írás alá odavetni
 Saját kezűleg nevedet.

Ó ne szégyeld, hogy ijúságod
 Nehéz és gondterhes vala.
 Tanulj te most! hisz Tito országában
 Az idősebbeknek is jut iskola.

MUZSLYA

Irta: Lukó András

A kietlen vidéken, melyen áthaládtunk, mint kanyargó szürke szalag, salakkal feltöltött út kígyózik keresztül. Sem jobbról, sem balról az út mentén, elsárgult, ritka fűvön kívül, nem terem egyéb. Nád övezi a láthatár szélét és kövér sás nő a félig kiszáradt mocsarakban. A napperzselt, zombékos táj felett vijjogó réti madarak lebegnek. Síkongásuk megzavarja a lapályra feküdt délután csendességét.

Négy-öt kilométer hosszú az út Becskerektől Muzslyáig. Keskeny, az úttól el-eltávolodó ösvény fut a szekérnyomok mellett. Rajta járnak be a városba kora reggeleken a falu dolgozói. De népes a városba vezető út máskor is. Élénk fejkendős lányok és asszonyok sietnek a tikkasztó délutánokon hazafelé. Vasárnapokon pedig, sétáló városiak harangoznak a közelben folyó Béga sárguló töltésén.

A község kis házainak fehér falai, vastag eperfák sötétzöld koronái alól, kivilágítanak az út elé. A hosszú főutca és beléje torkolló szűk mellékutcák kis házaiban, háromezernégyszáz lélek él. Földművelésből, mezőgazdasági munkából és a városi gyárak ipari munkájából élnek. A földművesek saját földjeiken boldogulnak, melyek a falutól messze, a Tiszamentén húzódnak el. Magát a községet idegen határ, Becskerek és